

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie z wniosku **T. J.**

o zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2020 r.

z wniosku Sądu Okręgowego w T.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 37 k.p.k. przekazać niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. .

UZASADNIENIE

Poza sporem jest, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu m. in. wówczas, gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana.

W realiach sprawy brak jest podstaw do stwierdzenia, że Sędzia Sądu Okręgowego w T., wyznaczony do jej rozpoznania, będzie orzekać w warunkach ograniczenia sędziowskiej swobody orzekania.

To przekonanie Sądu Najwyższego, zważywszy na kontekst sprawy, nie sprzeciwia się jednak uwzględnieniu wniosku Sądu Okręgowego w T. i przekazaniu sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wskazać trzeba, iż zarówno sędzia referent, jak i wszyscy pozostali sędziowie Sądu Okręgowego w T. złożyli wnioski o wyłączenie ich od rozpoznania niniejszej sprawy, podnosząc w nich, że wnioskodawca jest bratem SSR K. H. B., którą znają

osobiście oraz utrzymują z nią kontakty zarówno na niwie zawodowej jak i towarzyskiej.

W opisanej sytuacji rozpoznanie wniosku T. J. o zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie przez sędziów Sądu Okręgowego w T. może być postrzegane w opinii publicznej jako okoliczność która nie sprzyja obiektywnemu i bezstronnemu rozpoznaniu niniejszej sprawy.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy postanowił, na podstawie art. 37 k.p.k., przekazać tę sprawę Sądowi Okręgowemu w B. .